

Ο Σύγχρονος άγιος γέροντας Γεώργιος Μπασιλάντζε μιλά σε συνέντευξη για τον Άγιο Γαβριήλ τον Ομολογητή

/ [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Συνεντεύξεις](#)

Ο π. Γεώργιος Μπασιλάντζε, ένας ακόμη σύγχρονος άγιος Γέροντας της Γεωργίας, ο οποίος κοιμήθηκε στις 25 Απριλίου 2013.

Ακολουθεί ένα ενιαίο απόσπασμα από συνεντεύξεις που έδωσε ο π. Γεώργιος Μπασιλάντζε στην εφημερίδα Κβίρις Παλίτρα κατά το έτος 2007.

Η συνέντευξη του π. Γεωργίου δόθηκε το 2007, δηλαδή πολύ καιρό πριν ο π. Γαβριήλ ανακηρυχθεί άγιος από την Ορθόδοξη Εκκλησία της Γεωργίας, το 2012.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πότε και πώς γνωρίσατε τον π. Γαβριήλ;

Π. ΓΕΩΡΓΙΟΣ: Γνώρισα τον π. Γαβριήλ στα νεανικά μου χρόνια. Εκείνος ήταν τέσσερα χρόνια και τέσσερις μέρες μεγαλύτερος μου. Αγαπούσε πολύ την πατρίδα του και τους Γεωργιανούς. Είχε πνεύμα παλικαρίσιο. Οι διωγμοί και οι σκληρές δοκιμασίες τον συντρόφευαν σ' όλη του τη ζωή. Όλα τα υπέμενε χωρίς παράπονο. Θα μπορούσε όμως να μην τα υπομένει. Είχε αήττητη ψυχή.

Ο π. Γαβριήλ είχε το μεγάλο χάρισμα του σαλού και το πρόσωπο της αγνότητας. Ταυτόχρονα ήταν άκρως ταπεινός, καλοσυνάτος, πολύ ευαίσθητος και είχε το φόβο του Θεού. Πονούσε επειδή συναισθανόταν τη δυστυχία και τα βάσανα των ανθρώπων. Ζούσε για τους άλλους. Κι ενώ η προσωπική του ζωή ήταν γεμάτη λύπες, εκείνος ήταν μεγάλος μαέστρος

του χιούμορ. Μπορούσε να μεταδώσει τη χαρά και στον πιο απελπισμένο άνθρωπο. Ο π. Γαβριήλ είναι το καύχημα των σύγχρονων αγίων.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πότε έγινε ο π. Γαβριήλ άγιος;

Π. ΓΕΩΡΓΙΟΣ: Ο π. Γαβριήλ δεν «έγινε», αλλά γεννήθηκε άγιος. Ακούς; Ο π. Γαβριήλ ήταν άγιος και τότε που οι ιερείς στη Γεωργία δεν τον κοινωνούσαν. Κατάλαβες; Εκείνος ήταν και παρέμεινε ιερέας και τον καιρό που τον έπαυσαν από τα καθήκοντα του ιερέα. Κατάλαβες; Πότε πρέπει να ξυπνήσετε; Δεν πρέπει οι διωγμοί του π. Γαβριήλ να διεγείρουν τη σκέψη και να ξυπνήσουν πνευματικά τον γεωργιανό λαό;

Στ' αλήθεια, δεν καταλαβαίνετε τι σας λέω; Σε ποια κατάσταση ήμασταν και ακόμη είμαστε; Τον Γαβριήλ, αυτόν τον αληθινό πνευματικό, τον μεγάλο άγιο στη Γεωργία, δεν τον κοινωνούσαν. Και ποιοι; Οι ίδιοι Γεωργιανοί ιερείς! Ή μήπως από Γεωργιανούς δεσπότες δεν του είχε απαγορευτεί να τελεί τα καθήκοντα του; Χρειάζεται πολλή σοφία; Τα γεγονότα μιλούν από μόνα τους! Τι συνέβαινε; Δεν αντιλαμβάνονταν τον Γαβριήλ ή δεν τον άντεχαν; Αν πουν πως δεν τον καταλάβαιναν, εγώ θα σας πω το εξής: Αν ένας επίσκοπος ή ιερέας δεν αντιλαμβάνεται με τα μάτια του πνεύματος και της ψυχής την παρουσία του αγίου αλλά αρκείται στην εξωτερική του συμπεριφορά, δεν μπορεί να υπολογίζεται αυτός ο ιερέας ως πνευματικός πατέρας. Γιατί δεν βλέπει πνευματικά. Τέτοιοι ιερείς δεν μπορούν να ανεβάσουν τον αμαρτωλό στη Βασιλεία των Ουρανών, γιατί αυτοί εδώ στη γη δεν διακρίνουν τον φορέα της άγιοπνευματικής χάριτος.

Γι' αυτό σε κανέναν ιερέα δεν χωρά καμιά δικαιολογία!

Οι πιστοί, για να διαπιστώσουν την αγιότητα του π. Γαβριήλ, έψαχναν πολύ καιρό στα βιβλία αν μπορούσε ο άγιος να πίνει κρασί και να μεθάει. Αλλά δεν έβρισκαν απάντηση στα βιβλία. Ήταν μπερδεμένοι. Ρωτούσαν κι εμένα. Με την καρδιά τους αισθάνονταν ότι ο Γαβριήλ ήταν ένας μεγάλος άγιος αλλά συγκρούονταν με άλλες ακρότητες του. Ο Γαβριήλ μεθούσε. Και αφού δεν είχαν καταλάβει την πραγματική χάρη του αγίου, και αυτό που έβλεπαν παρέμενε ανεξήγητο, ήταν πολύ μπερδεμένοι. Σήμερα ο πιστός ψάχνει τον άγιο με τα βιβλία. Αυτό όμως είναι πολύ δύσκολο. Τον άγιο θα τον βρείτε με την καρδιά και με την ψυχή! Ας πούμε, τώρα, ότι πολλοί τον αναγνώρισαν. Αλλά πριν τον δίωκαν. Γιατί δεν ήταν ακριβώς στο δικό τους πνεύμα. Διότι οι ιερείς που είχαν συλληφθεί από το κομμουνιστικό κόμμα και φοβούνταν την Κα Γκε Μπε πιο πολύ από τον Θεό δεν έφεραν μέσα τους βέβαια το αληθινό πνεύμα!

Ο π. Γαβριήλ πολεμούσε το κακό τότε, όταν η χώρα βρισκόταν σε περίοδο συμφοράς και όταν οι άνθρωποι του κλήρου δεν μπορούσαν να βγάλουν μιλιάρη. Η ζωή του π. Γαβριήλ και ο ασκητισμός του είναι μέγα γεγονός. Και την προσωπικότητα του πρέπει οι ιερείς να τη γνωρίσουν στον λαό. Όχι έτσι που λένε απλώς ότι ο π. Γαβριήλ ήταν άγιος. Όχι «ήταν» αλλά είναι! Μη νομίζουν ότι ο π. Γαβριήλ είναι ένα «περαστικό τρένο». Ο Θεός τώρα

θα τον λαμπρύνει με όλο του το μεγαλείο και ταυτόχρονα θα ζητήσει απ' όλους μια απάντηση για τους διωγμούς του. Δεν θα μπορούν να αποκρύψουν ούτε την αξία του ούτε να διαστρέψουν τη διδασκαλία του καταπώς τη θέλουν αυτοί.

Τη δύναμη του π. Γαβριήλ όλοι την έχουν αισθανθεί. Και οι καλοί και οι κακοί. Ο καλός δεν τολμούσε να πει κάτι. Όμως ο κακός έβγαζε με οργή δηλητήριο. Πάλι επαναλαμβάνω ότι η ζωή του π. Γαβριήλ πρέπει να μελετηθεί δεόντως και να εξηγηθεί στους ανθρώπους η αξία της ασκητικής του ζωής. Είναι πολύ σπάνιο να ξεχωρίσεις άγιο που να πέρασε μια τέτοια δύσκολη και αντίξοχη περίοδο κουβαλώντας έναν τόσο βαρύ σταυρό για τον λαό του. Πείνα, παγωνιά, πόνος. Άστεγος και ζητιάνος, σερνόμενος στους δρόμους. Βρισιές, συκοφαντίες, ψυχιατρεία, φυλακίσεις. Πονάει η ψυχή μου όταν οι ιερείς, καθισμένοι σε ζεστούς ναούς και ντυμένοι ωραία, εκφράζονται με μισόλογα προκειμένου να προβληθούν αυτοί.

Πολύ συχνά έλεγε ο άγιος με ραγισμένη καρδιά: «Ο γεωργιανός λαός δεν με κατάλαβε». Και «δεν με κατάλαβε» δεν σημαίνει ότι εκείνος επιζητούσε μεγαλεία και σεβασμό ή πλούτη ή θέση. Το ότι δεν τον κατάλαβαν δεν είναι φανερό και σήμερα; Πολλά γράφουν για τον π. Γαβριήλ. Και τα γράφουν έτσι που τον τοποθετούν μέσα σε καλούπια. Δεν βάζουν αυτά για τα οποία κυρίως πάλευε ο π. Γαβριήλ. Γράφουν μόνο για τα θαύματα που και άλλοι άγιοι έκαναν. Διάβασα πολλά βιβλία που γράφουν για τον π. Γαβριήλ. Και θα σας πω ότι παραλείπουν τα περισσότερα από τα λόγια του. Πολλά τα έχουν διορθώσει. Άλλα τα πέρασαν από λογοκρισία.

Τότε μη γράφεις ή, αν γράφεις, πρέπει να διαθέτεις την πνευματική δύναμη, την παλικαριά, να τα γράφεις όπως ακριβώς ειπώθηκαν από εκείνον. Και εκείνος δεν χρειάζεται βοήθεια, διορθώσεις και ωραιοποιήσεις. Εκείνος δεν έκανε λάθη. Εκείνος δεν ήταν ποτέ σε καλούπια. Και να μη χρησιμοποιήσετε τα λόγια του για κάποιο δικό σας όφελος. Θα λογοδοτήσετε στον Θεό γι' αυτό.

Ο π. Γαβριήλ δεν έκανε λάθος όταν έλεγε: «Ο Θεός στο σύμπαν έχει πιο άγιο μέρος, τη Βασιλεία των Ουρανών. Όμως εδώ, στη γη, έχει το Σβετιτσοβέλι». Την Ιερουσαλήμ εκείνος την ήξερε καλύτερα από σας. Εσείς μην τον «βοηθάτε» να διατηρηθεί η τάξη. Ήξερε εκείνος τι έλεγε. Κι αυτό που έλεγε εσείς δεν το ξέρετε. Και αφού δεν το ξέρετε και δεν σας άρεσε, διορθώνετε τον Γαβριήλ. Αυτή η πράξη είναι άξια τιμωρίας.

Σήμερα ζητούν να μιλήσουν για τον π. Γαβριήλ «κατά παραγγελία». Όπως αυτοί επιθυμούν. Αλλά να ξέρετε: Τον π. Γαβριήλ εμείς τον γνωρίσαμε. Κι εγώ ξέρω ποιος είναι αυτός. Άλλο να τον «γνωρίσεις» κι άλλο να τον «δεις». Άλλο να τον «καταλάβεις» κι άλλο να «πηγαίνεις» κοντά του.

Αν ο π. Γαβριήλ κήρυττε έτσι όπως γράφουν τα περασμένα από έλεγχο βιβλία, τι θα ήταν ακατανόητο; Αλλά ο Γαβριήλ κήρυττε έτσι όπως του υπαγόρευε, όπως τον πληροφορούσε ο Θεός! Γι' αυτό και έλεγε «δεν με

καταλαβαίνει ο γεωργιανός λαός». Και αυτά τα λόγια που ο Θεός του έλεγε ποιος μπορεί κι έχει την τόλμη να τα «φιλτράρει»;

Όποιον «φυλάει τα ρούχα» του και όχι την ψυχή του τον προειδοποιώ: Ο Γαβριήλ σύντομα θα φανεί. Όπως θέλετε πάρτε τα λόγια μου. Εγώ ξέρω τι λέω. Τα κηρύγματα του π. Γαβριήλ πολύ γρήγορα θα σας τα εξηγήσει εκείνος ο οποίος περισσότερο απ' όλους τον κατανοεί, ο οποίος εκπαιδεύτηκε από τον ίδιο το Γαβριήλ. Θα μας παρουσιαστεί εκείνος που από τον Θεό πήρε το δικαίωμα αυτό, και όχι εκείνοι που με «εντολές» προσπαθούν ή θα προσπαθήσουν να το κάνουν.

Ένας ήρθε σε μένα και άρχισε να με ανακρίνει: «Από πού και πώς γνωρίσατε τον π. Γαβριήλ; Εγώ ποτέ δεν σας είδα κοντά του». Ο θρασύς! Εκείνος και στον Γαβριήλ πήγαινε με «εντολή» και σε μένα με «εντολή» ήρθε ο καημένος. Ο π. Γαβριήλ, καθισμένος μαζί σας, χωρίς να βγαίνει από το κελί του, γύριζε τον κόσμο όλο. Και εσείς δεν το είχατε καταλάβει. Εκείνος συνομιλούσε πνευματικά με αγίους που βρίσκονταν στην Αμερική, τη στιγμή που μιλούσε μαζί σας και ήταν με το σώμα του δίπλα σας. Καταλάβατε; Αν αυτός ο άνθρωπος που μου έκανε αυτή την ερώτηση δεχόταν τη χάρη του Γαβριήλ κι έμπαινε λίγο στην ψυχή του, δεν θα με ρωτούσε τέτοια πράγματα. Αλλά θα με γνώριζε και μένα με το πνεύμα του. Πώς να με γνωρίσει, όμως, όταν έχει πουλημένη την ψυχή του;

Πρέπει ν' αναφέρω ιδιαίτερα την αξία της ασκητικής ζωής του π. Γαβριήλ. Αυτός ο μεγάλος άγιος πολεμούσε ηρωικά το κακό. Ήταν μεγάλος πνευματικός δάσκαλος. Γι' αυτό δεν τον άντεχαν. Αλλά δείτε πόσο οι απλοί άνθρωποι τον αγαπούσαν και τον αγκάλιαζαν!

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Π. Γεώργιε, εσείς γνωρίζετε το πνευματικό παιδί και μαθητή του; Τι γνώμη έχετε γι' αυτόν; Πολλοί λένε ότι ο π. Γαβριήλ δεν είχε μαθητή και δεν άφησε κληρονόμο.

Π. ΓΕΩΡΓΙΟΣ: Τον ξέρω. Τι γνώμη μπορώ να έχω για έναν που τον μεγάλωσε και τον δίδαξε ένας μεγάλος άγιος μοναχός; Εκείνος είναι αληθινός και όλοι οι αληθινοί στη Γεωργία -κι όχι μόνο στα Γεωργία- περιμένουν την εμφάνιση του. Η δίωξη του σας κάνει ν' απορείτε. Οι διωγμοί είναι η μοίρα των αληθινών. Μη στενοχωριέστε. Ο Νικόλας είναι σε φόρμα! (Γελάει). «Να δεις τον Θεό τι θα κάνει στον εχθρό!». Αυτή την έκφραση πολύ την αγαπώ γιατί κάποτε ο Άγγελος μου μ' αυτά τα λόγια με ενθάρρυνε!

Σε ότι αφορά αυτά που πολλοί λένε, ότι «δεν είχε μαθητή», «δεν άφησε κληρονόμο», θα σας πω ότι αυτό είναι δικό τους πνευματικό πρόβλημα. Γιατί με τις λίγες γνώσεις που διαθέτουν νομίζουν πως μπορούν να βλέπουν τον εσωτερικό κόσμο και τα σχέδια του μεγάλου αγίου. Νομίζετε πως μπορούν; Τον π. Γαβριήλ όχι μόνο οι αμαρτωλοί αλλά ούτε και οι άγιοι της εποχής μας δεν μπορούν να τον ερμηνεύσουν.

Σύμφωνα με τους κανόνες, η αλυσίδα των αγίων δεν σπάει. Και ο μεγάλος άγιος είναι υποχρεωμένος «να βρει» τον κληρονόμο που του προόρισε ο Θεός. Να τον καθарίσει, να τον πηγαίνει μυστικά στον Θεό και, τέλος, να του αφήσει τη δύναμη, τις γνώσεις και τα πνευματικά μυστικά που αυτός είχε κληρονομήσει από τους αγίους που προηγούνταν.

Ο κληρονόμος του Γέροντα πρέπει να είναι μοναχός. Από τη διδασκαλία των αγίων πατέρων, η σχέση μεταξύ μοναχού και πνευματικού παιδιού γίνεται υπό την προστασία και την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Στην ασκητική μια τέτοια σχέση είναι πνευματικό μυστήριο. Ακούτε; Μυστήριο! Και όποιος ανακατευτεί σ' αυτό το μυστήριο θα το κάνει από απειρία, από άγνοια, από χαμηλή πνευματικότητα ή από κάποια περηφάνια ή από παρότρυνση του πονηρού. Οπωσδήποτε είναι κάτι καταραμένο. Κι είναι άξιος τιμωρίας όποιος και να ναι αυτός που το διαπράττει: Ιερέας, λαϊκός, μοναχός. Στη σχέση Γέροντα και μαθητή δεν μπορεί να ανακατεύεται ούτε άλλος άγιος! Και τι να πούμε για έναν συνηθισμένο λαϊκό αλλά και για τον οποιονδήποτε ιερωμένο.

Ο άγιος μοναχός μπορεί να πει σε άλλους πολλά για τον μαθητή του. Αλλά να ξέρετε ένα πράγμα: Οι κατ' ιδίαν, ενώπιος ενώπιω, συζητήσεις Γέροντα-υποτακτικού είναι διαφορετικές. Και για το πνευματικό παιδί σημασία έχει όχι εκείνο που λέει ο πνευματικός πατέρας γι' αυτόν στους άλλους, αλλά τι λέει στον ίδιο μυστικά, κατ' ιδίαν.

Σύμφωνα με τη διδασκαλία των αγίων πατέρων, είναι απαραίτητη η υπακοή των μελών της Εκκλησίας στην ηγεσία της. Η εκκλησιαστική ηγεσία δεν πιέζει κανέναν. Ο κάθε μοναχός είναι ελεύθερος. Όταν όμως βρει έναν άγιο μοναχό και υποταγεί σ' αυτόν, πρέπει να τον υπακούει σε όλα, χωρίς αντιρρήσεις. Γιατί από τον άγιο μοναχό φανερώνεται το θέλημα του Θεού! Και ότι αφήσει ως πνευματική κληρονομιά ο άγιος μοναχός στον μαθητή δεν μπορεί να το αλλάξει ή να το προσεταιριστεί κανείς. Ούτε ιεράρχης! Μην μπερδεύετε τον κανονισμό της Εκκλησίας με την τάξη της καλογηρικής πρακτικής. Ο άγιος μοναχός είναι ο αναντίρρητος καθοδηγητής του μαθητή του. Η ευλογία του αγίου μοναχού είναι όπως ο λόγος του Θεού. Εδώ υπάρχουν μόνο ο μαθητής, ο δάσκαλος και ο Θεός. Κανείς άλλος δεν μπορεί να παρέμβει στη σχέση τους.

Έτσι οι γνώμες οι απόψεις, οι επιθυμίες και οι θεωρίες των ανθρώπων δεν καθορίζουν αν είχε ή δεν είχε ο Γέροντας μαθητή και πώς πρέπει να είναι αυτός. Αυτό είναι μαζί και άγνοια και αυθάδεια και θράσος! Ο Θεός έχει προορίσει ποιος και σε ποιον θα γίνει υπάκουος και κληρονόμος. Έτσι, η

σκέψη των αμαρτωλών ανθρώπων δεν απασχολεί τον άγιο μοναχό. Η μέριμνα του είναι πώς ο μαθητής του θα τα καταφέρει επάξια ν' ανταποκριθεί στην πνευματική του αποστολή.

Ο π. Νικόλαος είναι πολύ σπάνιος. Βασανισμένος. Και αληθινός ασκητής της εποχής μας. Ο Θεός να τον βοηθάει. Ο Θεός να του δίνει μακροήμερευση και να τον έχει νικητή, αυτόν που γίνεται θυσία, σταυρώνεται για την πατρίδα και για τον πλησίον του. Επίμονος, προοδευτικός, ακατάβλητος στις μέρες μας.

Έμπιστος και τηρητής των μοναχικών υποσχέσεων. Σπάνιος δάσκαλος της μετάνοιας και της αγάπης. Ισχυρός πνευματικός ήρωας, πολέμιος του κακού. Μέγα παράδειγμα αφοσίωσης και αγάπης προς τον πνευματικό πατέρα του. Σκληραγωγημένος από τον π. Γαβριήλ. Βαδίζοντας το δρόμο της «ανυπακοής», αληθινός δάσκαλος της υπακοής! Μεγάλη ελπίδα της Γεωργίας. Ξεχωριστός, μεταξύ αληθινών μοναχών, με τους οποίους θα λάμψει η Γεωργία!

Οι άγιοι πατέρες μας μάθαιναν: Ο μεγάλος προφήτης, και μετά την αναχώρηση του απ' αυτόν τον κόσμο, εξακολουθεί να διδάσκει τον λαό του. Αφήνει το φυσικό του σώμα, αλλά δεν εγκαταλείπει πνευματικά τον λαό του. Την αποστολή του τη συνεχίζει το πνευματικό του παιδί».

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. Ο ΑΓΙΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ Ο ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr